

Završili se godišnji odmori, pa su se, kako i dolikuje kraju ljeta, poslovne obaveze vratile i u toj prvoj postgodišnjoj sedmici me odvele u jednu ovdašnju kompaniju koja je uspješna već i po tome što na današnjem vremenu uspijeva ne samo preživjeti, već i uredno isplaćivati, blago rečeno, više nego korektne plaće (znate ono, ime nije važno, a i prepoznat će se akteri već i sami). E sad, pošto u svemu ima neka kvaka i u ovom slučaju ima mali "problem" - naime, ta plaća je vezana za ispunjenje norme po vrlo jednostavnom principu - ne ispunite normu i dobijete ugovorenu plaću. Ako je pak ispunite - dobijete DUPLU plaću! Moram reći da sam onako tiho, novinarski, provjerila realnost norme i od onih kojima je namijenjena čula složnu ocjenu da je korektna - što će reći dosežna uz normalan radni angažman. Čista romantika - šta da vam kažem. A, da ne zaboravim - ako ne ispunite normu dva mjeseca zaredom, dobijete punu plaću i otkaz. Menadžeri vrlo jednostavno objašnjavaju tu filozofiju - žele da im radnici zarađuje više, a ne manje. Čudomiksi - šta da vam kažem. I sve bi to bilo divno i krasno da nije jedne male sitnice koja na kraju uvijek sve pokvari - Nj. Veličanstvo Bosanac i/ili Hercegovac koji uglavnom, ne voli raditi, pa samim tim ni biti odgovoran prema poslu koji obavlja. Šta je gore i beternije, prosudite sami. Naime, nakon početnog entuzijazma i ispunjavanja normi bez problema (naime, dupla plaća je baš to - dupla plaća u odnosu na okruženje) radnici su vrlo brzo - neki bi rekli i napokon - pronašli dlaku u poslu, pa im se malo ogadilo... Norma se ne ispunjava, a

direktor se sekira što je proizvodnja manja i što radnici malo zarađuju, a to je protiv filozofije firme! Čudomiksi - kažem vam I tako, čudimo se oboje - on njihovoj neodgovornosti (mi investira silne pare, otvorili radna mjesta, uredno isplaćujemo plaće upravo ovoj krizi, a oni svojim neradom sve to ugrožavaju... itd. i još tužnije...) a ja njegovoj naivnosti. Pa ne izdržah da mu ne ispričam slijedeću priču:

Stala, dakle, škorpija pred nabujali Tigris i panično traži način pređe na drugu stranu. Naime, ovu na kojoj jeste, voda plavi i u njoj je vrlo brzo biti neće. I samo što je pomislila da je sa njenim škorpionskim životom gotovo, ugleda žabu i usrdno je zamoli da prenese na drugu stranu. Žaba joj reče: "Ne smijem - ti si akrepu uješćeš me i ja ću umrijeti". Škorpija krenu sa ubjeđivanjem i argument joj zapravo dobar - neće ujesti žabu, jer nema rezona ako je ujede - žaba će uginuti, ali će se i ona škorpija udaviti, je zna plivati. Žaba pomisli - ima logike, uze je na leđa i krenuše na drugu stranu. Nasred Tigrisa škorpija je ujede. Ugibajući, a gledajući kako se škorpija davi, žaba je upita: "Zašto me pobogu uje i ubi i mene i sebe?". Škorpija svojim posljednjim dahom odgovori: "Šta ću - to mi je u prirodi..."

Što će reći - možda ne znamo plivati, ali sa ujedanjem nemamo problema... **B**

Aida Delić

Glavna i odgovorna urednica